

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/1917/17

Érkezett: 2007 FEBR 12

Módosító javaslat

T/1917/...

Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házsabály 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a **Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény és más büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/1917. számú törvényjavaslathoz** a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A Javaslathoz 82. §-a (1)-(2) bekezdésének az alábbi módosítását javasolom:

(1) Az Sztv. 157. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki

a) **[húsz]tízezer** forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot,

b) **[húsz]tízezer** forintot meg nem haladó kárt okozva készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélést, csalást, szándékos rongálást,

c) **[húsz]tízezer** forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva hűtlen kezelést

követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”

(2) Az Sztv. 157. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Aki a **[húsz]tízezer** forintot meg nem haladó lopást mező-, illetve erdőgazdaságilag hasznosított földön lévő terményre, termékre, illetve haszonállatra, vagy az ott elhelyezett felszerelésre, eszközre követi el, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”

INDOKOLÁS

A vagyon elleni bűncselekmények esetében az értékhatár emelése mindenképpen aggályos. A gyakorlat előtt ugyanis ismert az a mindennapos elkövetési magatartás, amikor pl. lopás esetén az elkövetők szinte forintra kiszámolják, hogy a bűncselekmény még a szabálysértési értékhatáron

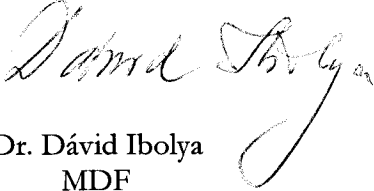
belül maradjon (10 ezer forint alatt). Napjainkban, amikor a termény-, a fa-, a színesfém-, az építőanyag- vagy a bolti lopások virágkorát éljük – nem tartjuk elfogadhatónak, hogy a jogalkotó gyengítse ezen bűncselekmények büntetőjogi fenyegetettségét.

Ezt a statisztikák sem igazán indokolják, hiszen az előterjesztésből kiderül, hogy 2005-ben 268.990 vagyon elleni bűncselekmény vált ismertté, amelyből 34.010 bűncselekmény elkövetési értéke (az okozott kár, vagyoni hátrány) esett 10.000-19.999 forint közé, ami a vagyon elleni bűncselekmények 12 %-a. Ez nem tekinthető olyan jelentős aránynak, ami indokolná a változtatást, az értékhatár felemelését, vagy szükségessé tenné a bíróságok, ügyészségek ügyterheinek csökkentését.

Ráadásul az előterjesztés szerint az értékhatár tervezett felemelése folytán e cselekményeknek még így is csak egy kisebb része kerülne ki a büntetendő cselekmények köréből, mert az esetek jelentős részében valamely minősítő körülmény folytán a szabálysértési értékre elkövetett cselekmény is bűncselekménynek minősül.

Ugyanakkor viszont éppen ezek a kisebb értékű vagyon elleni bűncselekmények, melyekkel sajnálatosan a leggyakrabban találkozunk és egyúttal méltán háborítják fel az állampolgárokat (lopás, gépkocsi-feltörés, kizsebelés), illetve a gazdákat (termény, falopások) vagy a vállalkozókat (bolti lopások). Az értékhatár emelése pedig arra fogja sarkallni az elkövetőket, hogy ezután a korábban eltulajdonított értéknek éppen a kétszeresét vigyék el. A módosítás ezért arra tesz javaslatot, hogy a vagyon elleni bűncselekmények esetében a jelenlegi értékhatárok maradjanak fenn.

Budapest, 2007. február 12.

Dr. Dávid Ibolya
MDF